

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் (1774 -1864)

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் நெல்லையை சார்ந்தவர் என்றாலும், பொதுவாக மக்கள் சாஸ்திரியாரை, அவர் வளர்ந்ததும், வாழ்ந்ததுமான தஞ்சாவூரையே அடையாளமாய் வைத்து இன்றும் அவரை தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் என்றே அழைக்கின்றனர். வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் மூலமாய் கிறிஸ்துவ சமுதாயம் பெற்ற பாடல்களை நாம் இன்றளவும் சபைகளில் பாடி வருகின்றோம். இவர் 1774 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 7ஆம் தேதி ஞானப்பூ அம்மையாருக்கும், கவிஞர் அருணாசலம் என்ற தேவசகாயம்பிள்ளைக்கும் மகனாக பிறந்தார். அருணாசலம் கிறிஸ்தவராகி தனது பெயரை தேவசகாயம் என்று மாற்றிகொண்டார். வேதநாயகத்திற்கு அவர்களுடைய பெற்றோர் வைத்த பெயர் "வேதபோதகம்" என்பதாகும். ஆனால் அந்நாளில் அவருடைய சபையின் குருவுனுடைய பெயரும் "வேதபோதகம்" என்றிருந்ததால் குருவின் பெயரை உச்சரிக்க கூடாது என்று குரு பக்தியின் அடிப்படையில் அவரை வேதபோதகம் என்று அழைக்காமல் "வேதநாயகம்" என்று அழைத்தனர்.

தனது மாணவனின் தந்தை அருணாசலம் கிறிஸ்தவராகி, தேவசகாயமானதால் கொண்ட வெறுப்பை, ஆசிரியர் வேலுப்பிள்ளை, மாணவன் வேதநாயகத்திடம் "எமனுக்குப் படிப்பு வந்தாலும் உனக்கு படிப்பு வராது!" என்று கடிந்து கொண்டார். அழுதவண்ணம் வேதநாயகம் தன் தந்தையிடம் சென்றார். அவரோ, மிஷனரிப் போதகர் சுவார்ட்ஸின் போதனையில், மெய் மறந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். ஊர்ப்பகையால், சிறுவனுக்கு இழைக்கப்பட்ட தீங்கைக் கண்ணுற்ற சுவார்ட்ஸ், "அழாதே! பராபரன் உன்னை ஆசீர்வதித்து, மேன்மைப்படுத்துவார்" எனத் தேற்றினார்.

சுவார்ட்ஸ் ஐயரின் இந்த ஆறுதல் ஆசியை, சிறுவன் வேதநாயகம் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்கவில்லை. தனது 12-வது வயதிலேயே கவிஞானான். பத்தொன்பதாம் வயதில் தலைமை ஆசிரியரானான். பின்னர் தன் வாழ்நாளெல்லாம் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடி, “சுவிசேடக் கவிராயர்” என்ற சிறப்புப் பட்டமும் பெற்றான்!. பிற்காலத்தில் அவருடைய ஆசிரியர் சொன்ன வார்த்தை வேதநாயகனுடைய வாழ்கையில் பொய்யாகிவிட்டது. பழமொழிகள் அறிந்த பண்டிதனாகவும், சாஸ்திரங்கள் பல கற்ற சாஸ்திரியகவும் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் வேதநாயகனை உருவாக்கினார்.

இப்படியாய் வேதநாயகம் சாஸ்திரியரை பலர் இகழ்ந்து பேசினாலும் கர்த்தர் அவரை ஏற்ற வேளையில் அவர்களுக்கு முன்பாக உயர்த்தினார். உங்களை அன்றைக்கு கர்த்தர் தாவீதை அவனுடைய எல்லாச் சத்துருக்களின் கைக்கும், சவுலின் கைக்கும், நீங்கலாக்கி விடுவித்தபோது, அவன் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பாடின பாட்டு: கர்த்தர் என் கன்மலையும், என் கோட்டையும், என் இரட்சகருமானவர். தேவன் நான் நம்பியிருக்கிற துருக்கமும், என் கேடகமும், என் இரட்சண்ணியக் கொம்பும், என் உயர்ந்த அடைக்கலமும், என் புகலிடமும், என் இரட்சகருமானவர்; என்னை வல்லடிக்கு நீங்கலாக்கி இரட்சிக்கிறவர் அவரே (2 சாமுவேல் 22:1-3) என்று பாடி கர்த்தருடைய நாமத்தை உயர்த்தியது போல தேவன் இந்த நாளில் உங்களையும் உயர்த்துவாரக.

ஒரு நாள் வேதநாயகம் தன் பள்ளியில் சக மாணவர்களுடம் பாடம் படித்துகொண்டிருந்தார், அப்பொழுது ஒரு ஆள் உயரத்தில் காணப்பட்ட ஒரு சிலுவை ஆகாயத்திலிருந்து இறங்கி வேதநாயகனுக்கு சமீபமாய் வருவதை கண்டார். இந்த தரிசனத்தை காணும் போது அவருக்கு வயது 9. அந்த தரிசனத்தை பற்றி தன் பாட்டியிடம் வேதநாயகம் சொன்னபோது, "இது எல்லோருக்கும் கிடைக்க கூடிய தரிசனம் அல்ல, இது இயேசு ஸ்வாமியினுடைய தரிசனம்; உன் வாழ்க்கையில் பெரிய அதிசயங்கள் நடக்கும்" என்றார்கள், அன்று முதல் வேதநாயகனுடைய வாழ்க்கை மாறியது.

ஒரு முறை ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர் அவர்கள் தஞ்சைக்கு செல்லும் பொது வேதநாயகத்தின் மேல் வைத்திருந்த பிரியத்தால் "நீ என்னுடன் தஞ்சைக்கு வருகிறாயா உன்னை ஒரு சிறந்த மனிதனாக்குவேன் என்றார்" நல்லது ஐயா நான் உங்களுடன் வருகிறேன் என்றார். சில நாட்கள் கழித்து தன் தந்தையின் அனுமதியோடு வேதநாயகன் தஞ்சை புறப்பட்டார். ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர் மூலம் வேதநாயகத்திற்கு மனதிலும், ஆன்மாவிலும் உறுதியான அஸ்திபாரம் போடப்பட்டது. வேதநாயகன் தரங்கம்பாடியில் இருக்கும்போது தாமே ஒரு பாடலை இயற்றி பாடினார். இதை கேட்ட ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயரின் உள்ளம் பூரித்தது, அப்பொழுது அவருக்கு வயது 15. 1809 ஆம் ஆண்டு ஞானதீப கவிஞர் என்ற பட்டதை சென்னை சீர்திருத்த சபையினரால் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

சாஸ்திரியாருக்கு திருமணமான பின்பு நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் காரணமாக உணவின்றி தவித்தார். அது போன்ற ஒரு சமயத்தில் வயல் வெளியில் தனது

பிள்ளைகளுடன் அமர்ந்து வயலின் வாசித்து தேவனை துதிப்பாராம். அவ்வாறு உணவின்றி தவித்த வேளையில் சாஸ்திரியார் தேவனை உயர்த்தி இவ்வாறு பாடலை எழுதினார்

தேவா இரக்கம் இல்லையோ – இயேசு
தேவா இரக்கம் இல்லையோ
எல்லாம் அறிந்த பொருளே
எங்கள் இல்லாமை நீக்கும் அருளே

இந்த பாடல் இன்றளவும் சபைகளில் பாடப்பட்டு தேவனுடைய நாமம் உயர்த்தப்பட்டு வருகின்றது. யாரிடம் கையேந்தி நிற்காமல் இறைவன் இயேசுவையே சார்ந்து வாழ்ந்த சாஸ்திரியார் போல நாமும் தேவனுக்கை வைராக்கியமாய் வாழுவோமாக. கர்த்தர் நித்தமும் உன்னை நடத்தி, மகா வறட்சியான காலங்களில் உன் ஆத்துமாவைத் திருப்தியாக்கி, உன் எலும்புகளை நிணமுள்ளதாக்குவார்; நீ நீர்ப்பாய்ச்சலான தோட்டத்தைப்போலவும், வற்றாத நீருற்றைப் போலவும் இருப்பாய் (ஏசாயா 58:11) என்ற வேதவாகியத்தின்படியாய் சாஸ்திரியார் குடும்பத்தை வழிநடத்திய இயேசு இன்றைக்கு நம்மையும் வழிநடத்த போதுமானவராக இருக்கின்றார்.

தஞ்சையை அந்நாட்களில் ஆண்டுவந்த சரபோஜி மன்னன், சாஸ்திரியாரின் சிறுவயது நண்பரானார். அவர் சாஸ்திரியாரின் புலமையைப் பாராட்டித் தன் அரசவைக் கவிஞராக வைத்துக் கொண்டார். அவருக்கு மானியமும் வழங்கினார். “குற்றாலக் குறவஞ்சி” என்ற நாடகத்தின் அடிப்படையில் வேதநாயக சாஸ்திரியார், “பெத்லெகேம் குறவஞ்சி” என்ற பாடல் நூலைத் தனது 25-வது வயதிலேயே எழுதி, இயேசு தெய்வத்திற்குப் புகழ்மாலை சூட்டினார். இப்பாடல் நூலைத் தன் நண்பன் சரபோஜி மன்னனிடம் பாடிக் காட்டினார். மன்னனும் கேட்டு மகிழ்ந்தார்.

பின்னர் 1820-ம் ஆண்டு சரபோஜி, மன்னனாக முடிசூட்டப்பட்டபோது, சாஸ்திரியார் அவருக்கு வாழ்த்துப் பா ஒன்றைப் பாடினார். மகிழ்ந்த மன்னன் தான் வணங்கும் தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் மீது ஒரு குறவஞ்சி படைக்க, சாஸ்திரியாரை வேண்டினான். இதை எதிர்பாராத சாஸ்திரியார் திடுக்கிட்டார். ஏனெனில், அவர் இயேசு ஒருவரையன்றி, வேறொருவரையும் துதித்து ஆராதிப்பதில்லை. தன் பக்தி வைராக்கியத்தின்படி அரசரிடம் அமைதியாகத் தன் நிலையை எடுத்துக் கூறினார். ஆனால், சரபோஜியோ விடுவதாக இல்லை. பாடல்கள் நிறைந்த முழுநூலைப் பாடாவிட்டாலும், ஒரு பல்லவி போன்ற, காப்புச் செய்யுளையாவது, வினாயகர் மீது பாடிக்கொடுக்க வற்புறுத்தினான்.

வேதநாயக சாஸ்திரியாருக்கு மிகவும் இக்கட்டான நிலை. தன்னை மிகவும் மதித்து, ஆதரவளித்துவரும் அரசனின் வேண்டுகோள் ஒருபுறம், ஆனால் மற்றொருபுறம், தன்னையே தியாகம் செய்து, அவரைப் பாவத்திலிருந்து மீட்டெடுத்த அன்பர் இயேசு ஒருவருக்கே செலுத்த வேண்டிய புகழ் ஆராதனை. மிகுந்த மனப் போராட்டத்துடன், சாஸ்திரியார் தன் வீடு திரும்பினார். வேதனையோடு தனது தர்ம சங்கடமான நிலையை மனைவியிடம் மெதுவாக எடுத்துச் சொன்னார். “ஆண்டவரைப் பாடும் வாயால், இப்படியும் ஒன்றைப் பாடப் போகிறீர்களா?” என்று கவலையுடன் அவர் மனைவி கேட்டார். ஆனால், சாஸ்திரியாரின் உள்ளமோ, ஒரே தெய்வமாகிய, நிகரற்ற இறைவன் இயேசுவின் மீதுள்ள பக்தி வைராக்கியத்தால் பொங்கிப் பாடலாக வழிந்தது. அப்பொழுது எழுதிய பாடலே “இயேசுவையே துதி செய் நீ மனமே இயேசுவையே துதி செய்” என்ற பாடலாகும். அடுத்த நாள் மன்னர் அவையில் மிகப்பெரிய கூட்டம் கூடியிருந்தது. சாஸ்திரியார் என்ன பாட்டுப்பாட போகிறார் என்று கேட்பதற்காக. எல்லாரும் சூழ நின்று பார்த்திருக்க, மன்னர் சரபோஜி அவரையே நோக்கி கொண்டிருந்தார். மன்னர் கேட்டுக்கொண்ட படியே அவர்கள் தெய்வத்தை பற்றி ஒரு பல்லவியையாவது சாஸ்திரியார் பாடுவார் என்று எதிர்பார்த்திருக்க முன்தினம் இரவில் கர்த்தர் கொடுத்த காலத்தால் அழியாத அந்த பாடலை தைரியமாய் தன்னுடைய கணீர் குரலால் கிறிஸ்துவை உயர்த்தி பாட ஆரம்பித்தார்

இயேசுவையே துதிசெய் - நீ மனமே
 இயேசுவையே துதிசெய் - கிறிஸ்தேசுவையே துதிசெய்
 நீ மனமே இயேசுவையே துதிசெய்

மாசணுகாத பராபர வஸ்து
 நேசக்குமாரன் மெய்யான கிறிஸ்து
 இயேசுவையே துதிசெய் நீ மனமே
 இயேசுவையே துதி செய்

என்று தொடர்ந்து மூன்று அடிகளை மனமுருக பாடி முடித்தார். உன்னிப்பாக கேட்டுக் கொண்டிருந்த மன்னரிடமிருந்து கைத்தட்டல் ஆரம்பித்தது. இறைவன் இயேசுவின் மீது சாஸ்திரியார் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த விசுவாசப் பற்றைப் பெரிதும் பாராட்டினான் மன்னர் சரபோஜி. “உம் தெய்வத்தைப் பற்றி நீர் எங்கும் தடையின்றி எடுத்துக் கூற, என் அனுமதி உமக்குண்டு”. என்று கூறினான். இன்றளவும் சபைகளில் இந்த பாடல் பாடப்பட்டு, தேவனுடைய நாமம் மகிமைப்பட்டு வருகிறது.

வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் ஒரு முறை இலங்கையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்திற்கு செல்ல நினைத்து,நாகப்பட்டினம் வந்து யாழ்ப்பாணம் செல்லும் தோணியில் ஏறி அமர்ந்தார், வெகுநேரம் ஆகியும் தோணி புறப்படாததினால் தோணி ஏன் புறப்படவில்லை என்று கேட்டார்.அதற்கு தோணி ஓட்டுபவர் "எப்பொழுது வடகாற்று வீச துவங்குதோ அப்போதான் தோணி புறப்படும் என்றார்",அதற்கு வேதநாயகன் தோணி ஓட்டுபவரை பார்த்து "வடகாற்று எப்போது வரும் என்று கேட்டார்.அதை சொல்ல தெரியாது "என் குல தெய்வத்திற்கு கோழி வெட்டி,கோடாங்கி அடித்து கேட்க வேண்டும் என்றார்,அதற்கு வேதநாயகன் அதற்கு எல்லாம் நேரம் இல்லை என்று சொல்லி வடபுறம் திரும்பி ஆண்டவரை நோக்கி ஒருபாடலை பாடதொடங்கினர்,அவர் பாடிகொண்டிருக்கும் போதே வடகாற்று வீச துவங்கிவிட்டது.இந்த காட்சியை கண்ட படகோட்டி அப்படியே பிரம்மித்து ஆண்டவரை விசுவசித்து படகை செலுத்தினர்.

இயேசு கிறிஸ்துவைத் தன் சொந்த ரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்ட நாள் முதல், தனது 90-வது வயதில் மரிக்கும்வரை, ஆண்டவர் தனக்குத் தந்த தமிழ்ப் புலமையைக் கொண்டு அவரைத் துதித்து, பல பாடல்களையும், நூல்களையும், பண்ணெடுத்துப் பாடினார். 1864ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 24 தேதி தன் ஊழியகாரனாகிய சாஸ்திரியாரை தேவன் இம்மையிலிருந்து, மறுமைக்கு எடுத்துக்கொண்டார். அந்த நாள் ஒரு Easter நாள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது உடல் தஞ்சையில் உள்ள St.Peter's சர்ச் பின்புறத்திலுள்ள கல்லறை தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

"அவன் மரித்தும் இன்னும் பேசுகிறான்" (எபிரெயர் 11:4) என்ற வசனத்திற்கு ஏற்றது போல், சாஸ்திரியாருடைய குடும்பம் இன்றளவும் கர்த்தரைப் பாடி மகிமைப்படுத்தி வருகிறார்கள். சகோதரன் கிளமெண்ட் சாஸ்திரியார் அவர்கள் வயலினில் பாடல்களை வாசித்து, கர்த்தருடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்தி வருகிறார்கள். சங்கை தே.வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் மரித்தும் தன் பாடல்கள் மூலம் இன்றும் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்.

கர்த்தர் தாமே உங்களை ஆசீர்வதிப்பராக.
விசுவாசத்தில் வாழ்க்கை ஊழியங்கள்.